

На жаль, вважаємо, що величезний досвід видатного педагога у сфері соціально– економічної і педагогічної діяльності, спрямованої на підлітків з делінквентною поведінкою є не надто затребуваними в Україні. Наслідком чого є зростання у середовищі підлітків радикальних настроїв з ухилом до насильницьких методів вирішення життєвих питань, криміналізації відносин, несприйняття і нерозуміння базових основ функціонування суспільства, індивідуалізації поведінки і віртуалізації буття тощо.

Список використаних джерел:

1. Соціологія: Навч. посіб. для студентів ВНЗ, аспірантів, викладачів. 3-тє вид., перероб. і доп. Рекомендовано МОН / Танчин І.З. К., 2008. 351 с. URL : <http://politics.ellib.org.ua/pages-13106.html>
2. Сєдих К. В. Делінквентний підліток : навчальний посібник з психопрофілактики, діагностики та корекції протиправної поведінки підлітків для студентів психологічних, педагогічних, соціальних, юридичних спеціальностей та інтернів-психіатрів / К.В. Сєдих, В. Ф. Моргун. 2-е вид., доп. К. : Видавничий Дім «Слово», 2015. 272 с.
2. Зайченко М. Діагностика та корекція девіантної поведінки учнів. *Соціальна педагогіка*. 2010. № 2 (лютий). С. 41–55.
3. Макаренко А. С. О воспитании. Соч. : В 7 т. М. : Изд-во Акад. пед. наук. 1959. Т. 7.
4. Макаренко А.С. Методы воспитания. Соч. : В 7 т. М. : Изд-во Акад. педнаук. 1959. Т. 5.
5. Макаренко А. С. Некоторые выводы из моего педагогического опыта. URL : http://az.lib.ru/m/makarenko_a_s/text_1938_nekotorye_vyvody.shtml
6. Макаренко А.С. Лекции о воспитании детей. Соч. : В 7 т. М. : Изд-во Акад. пед. наук. 1959. Т. 4.

РЕСУРС ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ВПРОВАДЖЕННІ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ЦИКЛУ У ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

*Нещерецька О.Є.
Полтава, Україна*

Освітній менеджмент ми розуміємо як особливий вид і мистецтво управлінської діяльності, що поєднує комплекс принципів, методів, організаційних форм і технологічних прийомів управління освітніми системами різних типів і видів, спрямованих на їхнє становлення, ефективне функціонування і розвиток. Освітній менеджмент – це складник соціального менеджменту й самостійна галузь наукового знання, поява якої зумовлена необхідністю забезпечення ефективного управління освітніми організаціями [3].

Сучасна модель педагогічного працівника передбачає готовність до застосування інноваційних освітянських ідей, здатність постійно навчатись, бути в творчому пошуку. Архіважливо, щоб педагог зміг розгледіти, а іноді – відчувати здатність до творчості, вчасно дати поштовх, який викликає бажання ступити вперед. І якщо досвідчений керівник навчального закладу чи методист зуміє розпізнати цей ресурс, докладе зусиль для його розвитку – результат перевершить очікування. На початку роботи варто визначити: на якому рівні професійної компетентності знаходиться педагог; наскільки він спроможний до зростання; чи здатний до самоосвітньої діяльності; якої саме методичної допомоги він потребує тощо [2, с. 82-83].

Одним із найбільш ефективних шляхів підвищення професійної компетентності освітян науковці вважають самоосвітню діяльність.

Самоосвіта педагога – свідома діяльність з удосконалення своєї особистості як фахівця: адаптування своїх індивідуальних неповторних якостей до вимог педагогічної діяльності, постійне підвищення професійної компетентності та неперервне вдосконалення якостей своєї особистості.

Вважаємо доцільним перелічити «Принцип восьми само», окреслені Н. Бухловою: самооцінка, самооблік, самовизначення, самоорганізація, самореалізація, самокритичність, самоконтроль, саморозвиток [2, с. 28] – саме їх можна розглядати як один із ресурсів освітнього менеджменту для подальшого впровадження інтерактивних методів вивчення предметів фізико-математичного циклу в закладах загальної середньої освіти. Із власного управлінського досвіду розуміємо, що найактуальніші інноваційні розробки оперативно з'являються, насамперед, у мережі, розкриваються на вебінарах і тренінгах й лише після апробації публікуються в навчальній і науковій літературі. Отже, цілком об'єктивно, що самоосвіта є важливим шляхом як набуття, генерування й упровадження, так і освітнього менеджменту впровадження інтерактивних методів вивчення фізико-математичних дисциплін.

Структура процесу самовдосконалення передбачає чотири етапи: самоусвідомлення та прийняття рішення здійснювати процес самовдосконалення; планування й вироблення програми самовдосконалення; безпосередня практична діяльність з реалізації поставлених завдань, пов'язаних із роботою над самим собою; самоконтроль та самокорекція цієї діяльності [4, с. 88].

Самоосвіта менеджера в освіті – це ключова форма вдосконалення професійної компетентності, що полягає в засвоєнні, оновленні, поширенні та поглибленні знань, узагальненні досвіду шляхом цілеспрямованої, системної, самоосвітньої роботи, спрямованої на саморозвиток і самовдосконалення особистості, задоволення власних інтересів і об'єктивних потреб освітнього закладу.

Самоосвітня діяльність менеджера в освіті успішно здійснюється за наявності таких ознак:

– реалізується як процес пізнання, що передбачає не просте закріплення професійних знань і засвоєння уже відомої наукової інформації, а має на меті одержання нових наукових методичних знань, практичних навичок тощо;

– повинна бути перманентною, оскільки поповнення нових знань може відбуватися на основі попередньої підготовки педагогів;

– повинна сприяти оволодінню педагогом застосування професійних знань у його практичній діяльності [4, с. 90].

За результатами дослідження Р. Шакурова, вчителі найбільш високо цінують в директорі школи, насамперед, соціально-психологічні якості (43,1% – висловлювань респондентів), в тому числі, моральні, друге місце посіли професійно-ділові якості (34,3%), третє – адміністративно-організаційні [1, с. 158]. Отже, педагоги, оцінюючи діяльності директора школи визначають, насамперед, психологічні, професійно-ділові й адміністративно-організаційні якості, в тому числі професійну компетентність і діловитість, наявність яких дозволяє досягти ефективних результатів як власної управлінської діяльності, так і діяльності педагогічного колективу й навчальних досягнень учнів. Відтак, реалізуючи ідеї освітнього менеджменту у впровадження інтерактивних методів вивчення фізико-математичних дисциплін варто зважати не лише на самоосвіту управлінця, а й на особисті та ділові якості менеджера в освіті.

Список використаних джерел:

1. Григораш В.В. Управління навчальним закладом освіти / В.В. Григораш, О.М. Касьянова, О.І. Мармаза. – Х. : Ранок Веста, 2004. – 158 с
2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології / І.М. Дичківська. – К. : Академвидав, 2004. – 351 с.
3. Лікарчук І.Л. До питання про методологічні засади освітнього менеджменту https://www.narodnaosvita.kiev.ua/Narodna_osvita/vupysku/1/statti/1likarchyk/1likarchyk.htm (дата звернення 20.02.2021)
4. Паскалова І.В. Професійна компетентність менеджера в освіті // Освітній менеджмент: теорія і практика : зб. наук. праць / за заг. ред. І.В. Соколової, О.Б. Проценко. – Маріуполь : МДУ, 2013. – С. 77–91.

ГРА НА УРОКАХ ІСТОРІЇ ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ШКОЛЯРІВ

Парнюк Л.В.

Хорол, Лубенський район, Полтавська область, Україна

Розвиток освіти в Україні, на сьогодні характеризується модернізацією навчання. Актуальним наразі є питання урізноманітнення форм проведення ігор, відповідно до результатів навчально-пізнавальної активності учнів, які є сукупністю знаннєвого, смислового і діяльнісного компонентів. Саме у процесі гри в учнів виробляється звичка зосереджуватися, самостійно думати, розвивати увагу. Антон Семенович Макаренко стверджував: «Гра має важливе